

प्रवाक्य विद्विः ककशब्दाः । तनुपोतसिताशैषामा-
 खावाः ककशोमताः । अथ साक्षिपातिकमाह । नाना-
 बन्धेनजाजानो वाटाको विधनो नहानु । विधनं पच्यते
 वापि विद्विः साक्षिपातिकः । नाना अनेकविधाः वध्याः
 कण्ठरक्तपाण्डुवृषाः । वध्या तोददाहकण्ठादिवृषाः
 खावाः तनुपोतसिताः यल्ल वः । वाटाकः वाटाकोटिः
 साक्षाकोवि वाटाकः अल्लुक्किताय इत्यर्थः । वि-
 धनः निम्नोन्नतः । विधनं पच्यते चिराचिरगन्धो-
 रोत्तानोन्नानुद्धभेदेन विधनं यथा स्वात्तया पच्यते ।
 अथाभिवातजव्यागतोः विद्वेः ब्रह्माग्निपूर्वकं लक्षणमाह ।
 “तैत्तिरीयैरभिहते जते वाऽप्यकारिणाम् । जतेऽग्रा
 वायुविहृतः सरक्तं पित्तमीरयेत् । ज्वरकृषा च दा-
 ह्य जायते तस्य देहिनः । आगन्तुविद्विधिक्षेपः पित्त-
 विद्विधिलक्षणः । तैत्तिरीयैः काश्चोद्गपावाद्यादिभिः
 अभिहते यदा रक्तस्रोतो भवति । तथामिहते जते जते
 वा अथ वा खड्गनृचादिभिः जते यथारक्तस्रोतो भवति
 तथा जते जते जतेऽग्रा । अत्र जतयज्जेन जतमात्रं उ-
 च्यते तेनाभिहतजतयोर्मयोरप्यग्रा वायुना विहृतः
 कविपातात् जते रक्तस्रोतं कृपितेन वायुना प्रकृतः ।
 ईरयेत् कोपयेत् । अथ रक्तजनाह “कण्ठकोटाहतः खा-
 वन्तोमदाहकण्ठाध्वरः । पित्तविद्विधिलक्षणं रक्तविद्वि-
 द्यते” अधिष्ठानविशेषेण लिङ्गविशेषेण बोधयितुमाभ्य-
 न्नरान् विद्वधीनाह “आभ्यन्रानतस्तु” विद्वधीन्
 परिचक्षते । सुवर्मात्प्रविद्धाद्गुण्यग्राकाक्षभोजनाः ।
 अतिव्यवावाचनेगाघातात् अविदाहभिः । पृथक् स-
 भ्यं वा दोषाः कृपिता गुणसद्विषम् । वक्षोक्त-
 वत्सुबद्धगन्तः कुर्वन्ति विद्विम् । शुद्ध वाक्पुष्टे नाभ्या
 कुक्षौ वक्ष्ययोरुपया । कक्षयोः शोष्णं यजति क्वाद-
 वा शोष्णि पापय । एषां लिङ्गानि जानीयाद्वाक्प्रवि-
 धिलक्षणे” वक्ष्यं वा लिङ्गिता वा । वत्सुबद्ध वक्ष-
 मनाडकृतम् । अत्रविशेषेण रूपविशेषमाह “शुद्धे
 वातनिरोधस्तु तन्मो कच्छात्प्रसूता । नाभ्यां हिक्कां
 क्षुण्णये च कुक्षौ भासतकोपनम् । कटिपृष्ठपक्ष्मीयो
 पङ्कषोत्थो त भक्षो । कक्षयोः पाथ्वक्षोचः शोष्ण-
 उक्तोवायोरुपनम् । सर्वाङ्गप्रसङ्गीतो हृदि काश्च जा-
 यते । वायो यजति हिक्का च शोष्णि मेपीयते पयः”
 अत्रानागता “नाभेरपरिलः” पक्षा नान्युद्धमितरे
 स्वयः कणादिजाताः वाक्नि वक्ष्यि जह्वातादे, इतरे

वक्ष्यादिजाः अथः शुद्धात् । नाभिजलभाभ्यां नागा-
 भ्याम् । तथा च हारोतः ऊर्ध्वं प्रविद्धे लक्षा व-
 राणां प्रवर्ततेऽल्लुक्कितो रक्त पूवः । अथः पभि-
 क्षेपं पायुनागाद्वाभ्यां प्रकृतिस्तु ह नाभिजे” अथ
 साध्यत्वादिकमाह “अथः क्षुतेषु जीवेत् क्षुतेषु”
 न जीवति । कृदाभिवर्धनार्जं तेषु भिक्षेपं वाह्यतः ।
 जीवेत्कदाचित् पुद्गलो नेतरेषु कदाचन” । कृदाभिवर्ध-
 नार्जं शोहकोमादिजाः तेषु अथाभिक्षेपे न जीवेत्
 कृदादीनां समत्वात् । अतएव भोजः “अथाधो” म-
 र्गजो ज्ञेयः पक्वोपकथं विद्विः । साक्षिपातोत्थितो-
 ऽप्येव पक्व एव हि वक्षिजः । त्वगजो नाभेरधोजव
 साध्यो यस्य समीपजः । अपक्वश्चैव पक्व साध्यो नोपरि
 नाधितः । आक्षानं वक्षनिधत्तं हृदिहिक्काटका-
 न्वितम् । रजाश्वाध्वनायुक्तं विद्विधिनययेत्तरम्”
 अथ वाक्प्रविद्धोनां साध्यासाध्यत्वमाह “साध्या विद्व-
 धयः पञ्च विद्वज्जः साक्षिपातिकः । आसपक्वविद्वत्त्वत्
 तेषां ज्ञेयश्च गोचरम्” शोधयन् वक्ष्यमाणवक्ष्यगोचरम् ।

विद्विधिनान्न पुं विद्विधं नाशयति नय-विच्-ल्युट् । शोभा-
 अने लिङा० । [२४२०५ च यज्जना० ।

विद्वि(द्रा)व० पुं विद्वि-अप्-वञ् वा । १पकायने अथरः
 विद्वुत लि० वि+द्र-क्त । १प्राप्रश्ने २वक्षयिते च अथरः ।

विद्वुम पुं विधिदो ह्रस्वः । १प्रवाचरत्नहेतुदो नेदि० ।

विद्वुमलता स्त्री विद्वुमल लतेव । नृबीनामगस्तद्व्यो नेदि०
 खावै क अत रत्नम् । विद्वुमलतिता तत्त्वैव । [दूने विद्वि

विद्वत्कल्प लि० ईषदसमाप्तो विद्वान् विद्वत्+कल्प । ईष-
 विद्वत्तम पुं अतिशयेन विद्वान् विद्वत्+तमप् । अतिपरिहते

तरप् । विद्वत्तरोऽप्यत्र । [विद्वत्कल्प

विद्वद्देशीय लि० ईषदसमाप्तो विद्वान् विद्वत्+देशीयर् ।
 विद्वत् लि० विद्व-कृत् । १प्राप्ते स्त्रियां क्रीप् वक्ष् । “विद्वधी

मूर्ध्नि वा विभर्ति वातु” नेष० । २परिहते पुं
 रश्वात्प्रज्ञानयुक्ते । [क । विद्विप्रोऽप्यत्र ।

विद्विष् पुं विशेषेण द्वेष्टि वि+विष्-क्लिप् । शब्दो अथरः ।

विद्वेष पुं वि+विष्-वञ् । वैरिभावे शत्रुतायाश्च अथरः ।

विद्वेषण न० वि+विष्-णिच्-ल्युट् । तन्मोक्ते अभिचारकमे
 भेदे येन वक्ष्णां परस्परविद्वेषो भवति तस्मिन् व्यापारे ।

वि+विष्-ल्युट् । २विद्वेषे । [विधति । अथेपीत्

विध विधाने विद्वद्वरणे ज्ञेयने च तु० पर० सक० नेट् ।

विध उ० स्त्री विध-क् अच् वा । १विधाने २नजपव्याजं १प्रादे